

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

Folketingets Udvalg for Fødevarer,
Landbrug og Fiskeri

København, 19. november 2014
Sagsnr.: 28084
Dok.nr.: 749236

Folketingets Udvalg for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri har i brev af 12. november 2014 stillet følgende spørgsmål 9 vedrørende L 38 – Forslag til lov om Landdistriktsfonden, som hermed besvares.

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Erling Bonnesen (V).

Spørgsmål nr. 9:

”Ministeren bedes redegøre nærmere for forventningerne om skærpede krav til sagsbehandling, kontrol, IT-sikkerhed og rapportering til EU-Kommissionen og de økonomiske konsekvenser heraf.”

Svar:

Forordningsgrundlaget for programperioden 2014-2020 indeholder en række nye elementer og krav i forhold til den tidligere programperiode.

Det er f.eks. nyt i forhold til den tidligere programperiode, at der skal udarbejdes en partnerskabsaftale mellem Danmark og EU-Kommissionen, og at der skal udarbejdes statusrapporter om gennemførelsen af partnerskabsaftalen i henholdsvis 2017 og 2019 med henblik på fremsendelse til EU-Kommissionen.

Et væsentligt nyt element er etableringen af en resultatramme med fastlæggelse af delmål og mål for gennemførelsen af landdistriktsprogrammet samt etablering af en resultatreserve, hvor 6 pct. af Danmarks andel af EU-midler til landdistriktsudvikling er reserveret til slutningen af programperioden. Dette medfører ekstra krav til monitorering af indsatsen, rapportering til EU-Kommissionen, gennemgang af de opnåede resultater i samarbejde med Kommissionen i 2019 og eventuel beslutning om omfordeling af midler i resultatreserven som følge af resultatgennemgangen.

Udover krav fra forordningsgrundlaget er der løbende kommet yderligere krav til administrationen fra EU. Eksempelvis i forhold til administrationen af støtteordninger, hvor der skelnes mellem betingelser, forpligtelser og andre forpligtelser i forhold til vurdering af, om der skal ske proportional nedsættelse af støtten. I forhold til EU's statstøtteregler vil det i nogle tilfælde være nødvendigt at differentiere støttesatserne inden for den samme støtteordning. Samtidig er brug af

de minimis-reglerne byrdefuldt for sagsbehandlingen, fordi der er tale om en konkret vurdering i hver enkelt sag.

Skærpede krav til sagsbehandling har betydning for ansøger såvel som administration. Regeringen arbejder løbende for, at regler og betingelser for støtte bliver så enkle som muligt, bl.a. med henblik på derigennem at bidrage til omkostningseffektiviteten i administrationen af støtten.

Dan Jørgensen

/ Steffen Syberg Hansen